

pokladen sirotčích na výn. min. fin. ze dne 4. října 1860 č. 50.325 list. nař. č. 50. a ohledně listin právních poplatků sprostěných na výn. min. fin. ze dne 31. května 1856 č. 18.653 list. nař. č. 25 a výn. dol. rak. fin. zem. řed. ze dne 2. října 1856 č. 19816 příloha ku listu nař. č. 22.

Výměra poplatků ustanovuje se dle cí. nař. ze dne 12. září 1858 č. 44 ř. z. takto:

a) Poplatek obnáší z každého zlatého:

α) při penězích a skvostech za dobu schovací až do 1 roku $1\frac{1}{2}$ kr. r. m., od 1 do 5 let 1 kr. r. m., od 5 do 10 let $1\frac{1}{2}$ kr. r. m., od 10 do 15 let 2 kr., od 15 let 3 kr. r. m.; poručencům a opatrovancům nikdy se poplatek vyšší 2 kr. r. m. nevyměřuje;

β) při papírech předmět obchodu tvořících, počítá se polovice.

b) Poplatek, který se vyměřuje dle doby trvání, obnáší:

α) z právních listin ve smyslu § 1 a) č. 3. zákona ze dne 9. února 1850 č. 50 ř. z. do 5 let 30 kr. r. m., od 5 do 10 let 60 kr. r. m., od 10 do 15 let 90 kr. r. m., od 15 let 1 zl. 20 kr. r. m.;

β) ze všech ostatních spisů a listin do 5 let 12 kr. r. m., od 5 do 10 let 24 kr. r. m., od 10 do 15 let 36 kr. r. m., od 15 let 48 kr. r. m., s tím však omezením, že poplatek schovací, podléhá-li listina dle zákona ze dne 9. února 1850 č. 50 ř. z. (pokud se týče ze dne 13. prosince 1862 č. 89 ř. z.) poplatku, nikdy nesmí činiti více než kolik obnáší poplatek kolkový (§ 10), při čemž však na mimořádnou přírážku se nebeře zřetele (výn. min. fin. ze dne 21. července 1859 č. 33.016, list. nař. č. 39 a cí. nař. ze dne 17. května 1859 list. nař. č. 26).

3. Podmět.

Povinnost poplatků schovací zapraviti náleží oné osobě, které se předmět uschovaný vydá, bez ohledu na to, zda jí přísluší nárok na náhradu proti schovateli nebo proti někomu jinému (§ 13). Před zapravením poplatku, který lpí na uschovaném předmětu jako privilegované právo zástavní, nesmí se tento vydati, leč se svolením okresního finančního úřadu proti přiměřenému zjištění (§ 14). Byl-li od někoho vybrán poplatek schovací bezprávně nebo poplatek příliš vysoký, může tento během jednoho roku po zaplacení a vrácení bezprávně vybraného obnosu zakročiti (§ 15).

Stížnost proti výměře podati lze během 30 dnů ode dne, kdy vyměření poplatku bylo oznámeno, u okresního ředitelství finančního, resp. u zemského finančního ředitelství neb ministerstva financí (§ 16; srov. zákon ze dne 19. března 1876 č. 28 ř. z. a výn. min. fin. ze dne 19. května 1876 č. 1746, nař. min. fin. a sprav. ze dne 6. března 1894 č. 761 z r. 1893 nař. listu č. 8.)

Descendenti viz Ascendenti.

Deserce. (Sběhnutí.)

Deserce jest zločin vojenský, kterého dle § 183 voj. tr. z. dopouští se ten, kdo složiv vojenskou služební přísahu, pluk, sbor nebo vojenské oddělení, jemuž náleží, nebo jemu přikázaný pobyt svémocně a s úmyslem se své služební povinnosti na vždy sprostiti, opustí nebo se vzdálí. Voj. tr. z. obsahuje v §§ 184—215 zevrubná ustanovení o důkazu zlého úmyslu při tomto zločinu, o trestu, (v nejtěžších případech ustanovuje trest smrti) jakož i o právních následcích zločinu tohoto.

Jako zvláštní zločin uvádí voj. tr. z. vedle deserce v §§ 216—229 založení komplotu ku deserci směřujícího, jímž ten jest vinen, kdo

sám vojenskou služební přísahu složiv dvě nebo více osob rovněž vojenskou přísahou zavázaných ku deserici přemlouvá.

Svádění ku sběhnutí mohou se dopustiti i osoby pravomoci civilních soudů podléhající, ve kterémžto případě rozhodují v čas míru soudové civilní; trestem jest těžký žalář od 1—5 let (§ 7 zák. ze dne 20. května 1869 č. 78 ř. z.). Za války přísluší řízení i co do osob civilních trestním soudům vojenským, jež trestají se pak dle voj. tr. z. pro zločin proti válečné moci státu (§§ 314, 315 a 317 voj. tr. z.).

Kdo bez předcházejícího dorozumění vojínu nebo sluhovi ze služby vojenské uprchlému (uprchlík, desertér) ukázáním cesty, přestrojením, pohostěním, poskytnutím přístřeší nebo jakýmkoliv jiným způsobem pomoc poskytne a tím jeho útěk podporuje nebo pátrání po uprchlíku a jeho dopadení stěžuje, dopouští se zločinu nadržování (§ 220 tr. z.) a trest se kromě pokuty 100 zl., kterou válečné pokladně zaplatiti musí, žalářem od 6 měsíců do jednoho roku. Záleží-li podporování sběha v ukrývání delší dobu trvajícím, v odkupování oděvu vojenského, zbraní, koně, nebo jiných předmětů výzbroje uprchlíkovy, nebo dalo-li se ze ziskuchtivosti neb za jiných přitěžujících okolností, má se vyměřiti trest těžkého žaláře od 1 do 5 let. Nemůže-li vinník pokutu válečné pokladně zaplatiti, má se trest zvýšiti nebo zostřiti, při čemž nezáleží na tom, byl-li uprchlík dopaden, čili nic. (§ 221 tr. z.)

Desinfekce při železniční a lodní dopravě.

Železniční a plavební podnikatelstva mají povinnost desinfikovati nejen vozy osobní a prostory lodní, jež použity byly osobami nakažlivými nemocemi stíženými, nýbrž vůbec každý železničný vůz a každou prostorou lodní, ve kterýchž přežvýkavci, vepři, koně, oslové a mezci a surové produkty zvířecí, mrva atd. se dopravují.

Desinfekce osobních vozů a lodních prostor, jichž použily osoby nakažlivými nemocemi stížené, jest upravena nař. min. obch. ze dne 19. dubna 1889 č. 33154 z roku 1888, jež předpisuje, že všechny prostory, ve kterých nemocní asijskou cholerou, neštovicemi, difterii, skvrnitým neb zpětným tyfem nebo spálou se nacházeli, mají se důkladně desinfekci podrobiti.

Desinfekce při dopravě dobytka na železnicích a lodích jest upravena zák. ze dne 19. června 1879 č. 108 ř. z. a zák. ze dne 29. února 1880 č. 35 ř. z., jenž týká se zabránění a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích.

Správy železniční jsou oprávněny k uhrazení nákladů s prováděním desinfekce spojených poplatky vybírat. Výnos min. obch. ze dne 12. února 1883 č. 4884 ustanovuje ohledně poplatků desinfekčních takto: Poplatky za desinfekci při zásilkách přežvýkavců a dobytka vepřového jak pro celý vůz tak i pro částečné upotřebení vozu, pro dobytek dutorohý, dále nejméně pro čtyři telata, ovce, jehňata, kozy nebo vepře, potom při zásilkách koní a oslů nebo mezků bez ohledu na počet, mají zapraviti strany a sice: za obyčejný 4kolový vůz aneb za upotřebení jednoho oddílu vozového 1 zl. 50 kr., za 8kolový obyčejný vůz, potom za oddílový vůz při upotřebení obou oddílů incl. bubnu 2 zl. 50 kr.; při nakládání 1—3 kusů telat, ovcí, jehňat, koz nebo vepřů po 40 kr.; při zásilkách vepřů, selat, jehňat, koz atd. v koších, bednách, posadách atd. 5 kr. za kus a nejméně 20 kr. za zásilku. Za zásilky zvířecích surovin 2 kr. za 100 kg., nejméně však 20 kr. za zásilku a nejvíce 1 zl. 50 kr. za celý náklad. Poplatek des-